

Rina Charlott Lindgrens visuelle paradokser fører til interessante perspektiver på kunst, natur og identitet.

Tankevekkende fordoblinger

Kunst

Night, night, night

Rina Charlott Lindgren

Galleri Haaken

17. mars-17. april

Utstillingens karakteristiske tvetydighet settes i bevegelse gjennom denne dialogen mellom tredimensjonal stofflighet og naturens forestilte dybde.

Rina Charlott Lindgrens kull-tegninger har lenge vist sindige, romantiske, ruinlandskap med naturen som ramme. Med *Night, night, night* er besinnelsen blitt større. Der vi tidligere kunne se bølger i kystlandskap à la Peder Balke – for å nevne en form som går igjen hos henne – er den nå abstrahert fra geografien. Om det da er bølger i det hele tatt. Figuren i *Fall is a Feeling* kan også være sammentvinnede hårfloker eller oppadgående ildtunger.

Denne abstraheringen, som er gjennomgående i hele utstillingen, fører til fordobling av rom og perspektiver, som gjør verkene komplekse, men også svært interessante.

Landskapets rytme

I serien *Solgløtt* ser vi små utsnitt av naturlandskap på forsiktig krøllede pappkartonger. *Solgløtt VII* viser en høystemt scene med solstråler som bryter gjennom skylaget (tenk Gustav Dorés billed-Bibel). Det storslagne krymper når blikket innfanges av

Profil

Rina Charlott Lindgren (32)

- ▶ Har studert ved Kunstakademiet i Trondheim og Listaháskóli Íslands, i Reykjavik.
- ▶ Har tidligere stilt ut på Nordnorsk Kunstmuseum, Prosjektrum Normanns, Kurant, Trøndelag Senter for Samtidskunst, Galerie l'Inlassable (Paris) og The Boiler Room (separatutstilling, 2013).
- ▶ Lindgren er innkjøpt av blant andre Nordnorsk Kunstmuseum, Sparebank1 Nord-Norges kunstinstitusjon, Troms og Nordland fylkeskommune.
- ▶ For tiden bor og arbeider hun i Brussel.

utsnittets prosaiske kartong-omgivelser. Men studerer vi den kartongens forhøyninger og krumninger, fremstår også *den* som et landskap. Mellom de irregulære krumningene i papiret og det sublimе landskapet etableres en rytme mellom det intime og det episke, flate og dybde, illusjon og virkelighet.

Utstillingens karakteristiske tvetydighet settes i bevegelse gjennom denne dialogen mellom tredimensjonal stofflighet og naturens forestilte dybde.

Grunnspørsmål

I skulpturen *Glacier* er en isbre blitt gjengitt som to sobert inn-

Alle aspektene ved utstillingen er kondensert til et, høypotent, og foruroligende, felt. FOTO: FREDRIK NERGAARD/ GALLERI HAAKEN

rammede, og sammenklemte, origami-aktige, landskaps-etterligninger. Lindgren viser hvor temmet naturen er når den rammes inn og blir kunst. Det kunstige i kunsten, at det vi ser er laget av hender, understrekes på finurlig vis.

Tvetydigheten i motivene knytter an til tekniske aspekter ved det å lage kunst så vel som grunnspørsmål om kunstens betydning. Igjen oppstår friksjon mellom det store og det lille, naturen der ute og kunsten her inne, ting og synsvinkel.

Sirkulasjon

Slike dobbelteksponeringer går igjen i utstillingen. I flere av verkene skisseres rom som er i konflikt med hverandre. De divergerende linjene er så svakt tegnet opp at

det er betrakterens fantasi som må fullføre tegningen. Å forestille seg figurer som står i motsetning til hverandre trekker tankene lenger enn det visuelle paradokset, for hvilket rom skal velges? Og hva skjer med vårt blikk på landskapet som velges bort?

Slik inkluderes *våre* betraktningssvinkler i komposisjonen: Det skapes en sirkulasjon, en pågående bevegelse, mellom natur og kunst, lite og stort – men også mellom kunstgjenstanden og hvordan vi velger å se den.

Ansiktets topografi

I *Sirkel* befinner kunstneren, eller en stedfortreder for henne, seg i et miljø vi kjenner fra de andre verkene: En fragmentarisk miks av natur og ruiner. Ansiktet er erstattet av en variant av naturlandskapet fra *Solgløtt*-serien. I ansiktslandskapet er også papirfolder brettet inn.

Alle aspektene ved utstillingen er kondensert til et, høypotent, og foruroligende, felt.

Mener kunstneren at ansiktet, forstått som markør og uttrykk for hvem vi er, er like kunstig og konstruert som naturen er det når den rammes inn og presenteres som kunst i et galleri? *Sirkel* er i hvert fall et gåtefullt og fascinerende verk, som blir et fokuspunkt for hele *Night, night, night*.

Kan det være et gjennombrudd for Lindgren? Det er i så fall vel fortjent.

kjetil.roed@aftenposten.no

Kjetil Røed

Utstillingens karakteristiske tvetydighet settes i bevegelse gjennom denne dialogen mellom tredimensjonal stofflighet og naturens forestilte dybde, skriver Kjetil Røed. FOTO: FREDRIK NERGAARD/ GALLERI HAAKEN